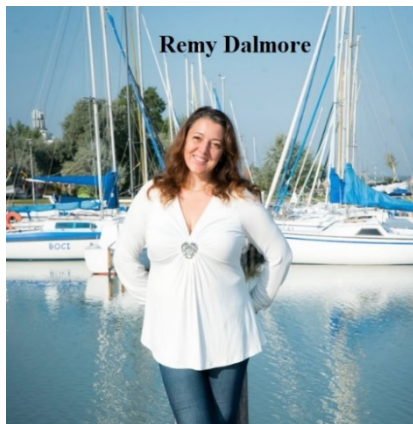

NYUSZI alkotói csoport- Félel-mesék íróinak bemutatkozása

Estell Ivy néven írok, és tinikorom óta mindig történetek voltak a fejemben. Talán csak így akartam menekülni a csúnya gonosz világ elől és megteremtteni a saját valóságomat, de aztán másokat is beinvitáltam, és ha már jól érezték magukat, gondoltam érdemes lenne nem csak a fióknak írni. Elkötelezett fantasy- és sci-fi-hívó vagyok, mindig is más világokba, idősíkokba, univerzumokba vágytam sárkányok, unikornisok, mágia meg észbontó fizikai törvények közé, és ide igyekszem magammal vinni az olvasóimat is.

Remy Dalmore álnéven írok, a Delta Vision és a Magnusz kiadó gondozásában jelennek meg regényeim. Tíz évvel ezelőtt egy álmatlan éjszaka során megpróbálkoztam a novellairással, de mire észbe kaptam, regény lett belőle. Azóta megtanultam röviden fogalmazni, számtalan novellámat publikálták különböző felületeken illetve antológiákban. Zsáner tekintetében nem vagyok válogató, szívesen írok sötét hangulatú thrillert, krimi, sci-fit vagy éppen romantikus történeteket. Szeretem a kalandot, humort, szarkazmust, ami általában nyomot hagy az írásaimon, illetve az olvasmányaimat is ezen szempontok alapján választom. Rejtőn, Nemerén és Vernén nőttem fel, a klasszikusok közül Gárdonyit és

Victor Hugót tudnám kiemelni.

Négy évvel ezelőtt egy ismerősömmel félig-meddig viccből megalapítottuk a Nyugger Szövetség Íróknak csoportot a facebookon. Ahogy a neve is mutatja – NYUSZÍ – eredetileg poén-csoportnak szántuk, de azóta „kinőttük” magunkat, és immár öt ingyenes antológiánk jelent meg különböző zsánerekben. Az írás és szerkesztés számomra kedves hobbi, addig szeretném csinálni, ameddig örömet okoz.

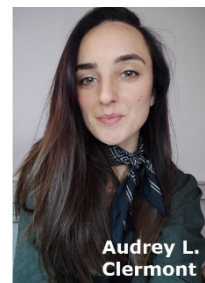

Kezdjük talán a száraz adatokkal. 1973-ban születtem, Budapesten, de a gyerekkoromat és a fiatalságom java részét Dunaújvárosban töltöttem. Tanulmányok szempontjából igencsak vegyes a kép. Gimnázium, számítástechnikai műszerész, Szolnoki Repülőtiszti Főiskola tiszthelyettes képzése... Voltam hivatásos katona, aztán biztonságtechnikus a Büntetés Végrehajtási intézetnél. Éltem egy kicsit Szolnokon és Veszprémben is. Aztán 2003-ban nejemmel úgy döntöttünk, szerencsét próbálunk a világgal és egészen Új-Zélandig jutottunk, és - leszámítva egy évet, amikor Londonban éltünk- azóta is itt vagyunk.

Ami az írói tevékenységemet illeti... Mondhatnám, hogy már egyéves korom óta írok, de ez nem lenne igaz. Mindig is szerettem olvasni, örök kedvenceim Ray Bradbury, Asimov, Nemere, Gárdonyi Géza és még egy tucat szerző. Érdekes módon írásra csupán 2017-ben adtam a fejem, mintegy véletlenül. Eszembe jutott egy történet, leültem, megírtam és mire észbe kaptam, már meg is született az első regényem: A kapu őre. Azóta pedig, nincs megállás. Jelenleg több mint harminc regényem és jó pár novelláskötet várja az olvasókat. Na, igen, ahogy Zsákos Bilbó is mondotta volt: „Csak rálépsz az Útra, és ha nem tartod féken a lábadat, már el is sodródótál, ki tudja, hová.”

Leginkább sci-fi és fantasy zsánerben írok, habár néhány művemmel tettem kirándulást a realista és a romantikusabb irányba is. A műveim kizárólag elektronikus formában kerültek publikálásra. Fő célom, hogy a műveimmel szórakoztassak, olyan világokat, történeteket tárjak az olvasók elé, amik képesek kiragadni őket a mindennapok szürkeségéből.

Lehoczkyné Kelemen Adrienn vagyok – írói álnéven Audrey L. Clermont -, és kisiskolás korom óta írok. Gyermekként meséket, később naplót vezettem, ezután kezdtem bele a regénytrilógiám megírásába, melyből jelenleg két kötet elkészült, a harmadik pedig folyamatban van. Verseket és novellákat is előszeretettel írok, imádom az elvont, misztikus, horrorba hajló történeteket, amik magával ragadják és megborzongatják az olvasót. Hasonló műveket szeretek alkotni jómagam is, így bízom benne, hogy a Lora című novellámmal elérem a kívánt hatást.

Két kisfiammal és férjemmel egy Balaton melletti csendes kis faluban élek. A családkunkhoz tartozik négy mentett kutya és három mentett macska, valamint számos ideiglenesen befogadott, gazdára váró állat. 9 évesen már kacérokodtam a versírással, majd 15 éves koromban belevágtam a regényírásba. 2019-ben a Magnusz kiadó gondozásában jelent meg első könyvem Elrabolt szerelem címmel, melyet további öt regény követett (Elsikkasztott szerelem, Édes borzongás, A szerelem receptje, Mézédes boldogság, A vágy tüzeiben). 2022-ben teljesült a nagy álmom, a Könyvmolyképző Kiadó írója lettem, ekkor jelent meg a kiadónál

Az éjszaka színei című misztikus-romantikus regényem. Elsősorban romantikus-erotikus zsánerben alkotok, de több novellám jelent meg más témájú kötetekben is. Műveimben nagy hangsúlyt kap a környezetvédelem és az állatmentés, ami nem meglepő, hiszen önkéntes vagyok a síófoki menhelynél, magam is tevékenyen mentek állatokat. Amikor nem írok, akkor olvasok, főzök, kirándulok a családdal.

Suba Zsolt vagyok, Szigetszentmiklóson élek családommal. Inkább olvasónak, mint írónak nevezném magam, de azért néha tollat ragadok én is. Első megjelenésem 2018-ban, a Trívium Egyesület 100 mini történet című novelláskötetben történt, két novellával. A regényírás túl nagy falatnak tűnik számomra, ezért maradtam azóta is a novellák mellett. Ezekből ami publikálható szintű lett, az a NYUSZI közösség antológiáin keresztül jutott el az olvasókhoz.

Oroszlány-Seres Zsanett vagyok, anyuka, informatikus, irodalom-rajongó. Jen Hazel álnéven 2019 óta írok – több novellám is megjelent, emellett 2021-ben napvilágot látott az első önálló regényem is. Az írás mellett fordítással is foglalkozom, számos amerikai antológiában szerepel a nevem, jelenleg pedig épp egy regény fordításán dolgozom.

Jan N. Draas

Tizenévesen firkáltam először, tiniként többet és mélyebben. Viszont mire első könyvem megjelent nyomtatásban, már másképp és máshogy éltem az életem.

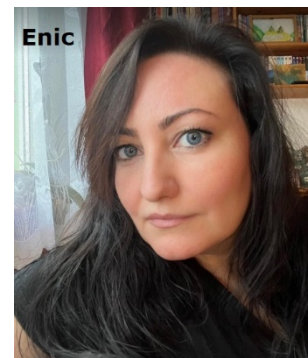
Számomra az írás életforma, amikor írok, bárhol lehetek és bármikor. Mindegy, hogy fantasy, horror, történelmi, vagy éppen életrajzi írást adok át az olvasóknak – merthogy az eddig megjelent 20 könyvem több zsánerben is elérhető már több formában is –, szabad vagyok és adhatok annak, aki megtisztel velem, hogy olvas engem.

Nálam nincs tabu, bárki kérdezhet, válaszolok és aki keres, az interneten megtalál több platformomon is...

Vallom, hogy az ember az életét élje, de hagyjon másokat is élni; szeretem a csendet a békét és a nyugalmat. Amikor dolgozni, alkotni kell, akkor az ember tegye oda magát. Ha pedig elvégeztem ami fontosabb, mint a sajátomért tehető, azaz kötelesség is, , rágyújtok kedvenc pipámra, s élvezem a szépet és a jót egy hintaszékben...

www.jeneiandras.hu/

Nagy-Fodor Edina vagyok, de írásaimat Enic néven lehet megtalálni. Jelen dátumú leltáramban van: 1 db. férjem, 2 db. kislányom, 1 db. kutyám és 2 db. macskám. Számszakilag könyvelő vagyok, így a kedvenc ételem a csoki. Már gyerekkoromban is álmodtam történeteket, amiket ébren befejeztem és elmeséltem a családomnak. Egészen addig nem jutott eszembe leírni őket, amíg férjem azt javasolta, inkább írjam le, mint még egyet elmeséljek neki. Bár a vele való kapcsolatunk az összes romantikus novellám, vagy regényem alapja, ebből rögtön rájöttem, hogy nem a műfaj kedvelője. A horrort egész jól viseli, csak remélni tudom,

Enic

hogy nem engem képzelt oda, ha mesélek neki. Szeretek a „mostban” létezni, furcsa kis ember vagyok, aki boldog az életével és bírja a családját. Legnagyobb vágyam egy akkora étkezőasztal, ahol elférünk huszonnégyen egyszerre. Szóval lassan meg kéne tanulni főzni is hozzá. Vagy legalább megkedvelni az ételkészítést. Történeteim a jelenkorban játszódnak, reálisak és plasztikusak, de mégsem teljesen ugyanolyan a megírt világom, mint a valóság, de ez nem is baj. A valóságban egyáltalán nem szeretnék összefutni a szereplőim egy részével. Mégis, például ki szeretne egy majd' két méteres gilisztát a nappaliba?! Meséimet azoknak a különleges embereknek ajánlom, akik utólag azt mondják tetszett nekik. A többiek el se olvassák.

Farkas Báborka vagyok, negyvennyolc éves elsőkönyves író. A későn érő típus iskolapéldája.

Sem értelmiségi, sem művész elődökkel nem dicsekedhetem, még bölcész sem vagyok. Hajléktalanokkal dolgozó szociális munkásként afféle „mezítlábas értelmiséginek” tartom magamat. Irodalmi „hátszelem” nincs, nem is volt. Vannak viszont megjelent könyvek, amelyeket én fordítottam magyarra, ezek nagyrészt kelta mitológiáról szólnak. Éveken át szerkesztettem és vezettem a Civil Rádió „Kelta zene és kultúra” című műsorát. Ez a téma több mint húsz éve a szív szerelmem. Lassan elmondhatom, hogy már értek is hozzá (bár még mindig tud nekem újat mutatni).

Hétévesen, gyerekként kezdtem írni, azóta próbálkoztam regényekkel, versekkel, novellákkal, mesékkel – változó eredménnyel. Írásaim 2006 óta – az online felületeken túl – megjelentek irodalmi lapban, antológiában, meséskönyvben; merítenek a múltból és az ősi hiedelmekből, a jelenből és a saját környezetemből.

Zsánerbe elég nehezen sorolható (talán leginkább történelmi fantasy) regénytrilógiám, Az Istenek akarata az első századi Britanniában és Rómában játszódik, egy különleges gyermek druidává válását követi nyomon, az agresszíven terjeszkedő Római Birodalom árnyékában. Első két kötete, a Druidaösvény és A Halhatatlanok Hegye 2020-ban és 2021-ben jelent meg a Pergamen Libro kiadó gondozásában. Nemrég készültem el a befejező résszel.